

FÜZESI MAGDA

VIHAR UTÁN

„A kék habok közt felmorajlik
valami zsongó halk remény”
(Dsida Jenő: Robinson)

*Mert teremtettél, mindéig eveztem
Folyónak mondott végtelen vizen.
Nem szűkölködöm immár semmiben,
Uram, tekints rám, ne kívánd a vesztet.*

*Robinson-gazdag kincseim csodálom:
Fejem alatt egy kopott Biblia,
Meg egy maréknyi jóízű Dsida,
Egy ital víz és rettenetlen álom.*

*E völgy fölött ma nem lesz virradat!
Egy fenyő csúcsán napozik a nap,
Kárörvendően ladikomra néz.*

*A parton tölgy, egy vén harkály kopácsol,
Az Isten izzad: nagy csónakot ácsol
És csilingel egy Chopin-polonéz.*

ALULNÉZETBŐL

*Halott fenyők a kősziklákon.
Fejüket a felhőkbe fűrják,
Lélek hintázik minden ágon.*

*Míg a nyár a hegyen túl késik,
Tenyérvyi menyasszony-virágok
A bodzás rétet kicsipkézik.*

*Erdélyi fák a magyar tájon.
Néha egy forrás felfakad,
Hogy sorsunkban a sors ne fájjon.*

Tusnádfürdő, 2007 májusa